

References:

1. Avanesova N. E., Serhiienko Y. I. Konceptiya ekonomichnoi bezpeki v sistemi nacional'noi bezpeki derzhavi / Visnik ekonomiki transportu i promislovosti (zbirnik nauково-praktichnih statej) №68, Kharkiv – 2019, S. 17- 25
2. ESSnet-CULTURE European Statistical System Network on Culture, Final'nij zvit [Elektronnij resurs]. – URL: http://ec.europa.eu/assets/eac/culture/library/reports/ess-net-report_en.pdf
3. G20 Leaders Communique Hangzhou Summit (Vstrecha glav gosudarstv i pravitel'stv stran-chlenov G20 v Hanchzhou), 4–5 september 2016 [Elektronnij resurs]. – URL: http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-16-2967_en.htm
4. The Global Risks Report 2017, Zvit Svitovogo banku [Elektronnij resurs]. – URL: <http://reports.weforum.org/global-risks-2017/>
5. Transformaciya nashogo svitu: Poryadok dennij stijkogo rozvitku 2030: Programa OON [Elektronnij resurs]. – URL: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>

УДК 332:338

Ірина Ігорівна БОЖИДАЙ,

асистент кафедри економіки Харківського національного університету будівництва та архітектури

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2227-219X>

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ

Безпека харчової продукції і продовольчої сировини є однією з вирішальних економічних складових функціонування кожної держави й визначається спроможністю країни ефективно контролювати якість та безпеку вироблених та ввезених продовольчих товарів. Ця сфера діяльності має надзвичайно важливі гуманітарний, соціальний, економічний і політичний аспекти у суспільстві. Від споживання якісних та безпечних продуктів харчування залежить здоров'я людини, її продуктивність праці та тривалість життя. З іншого боку, вироблення якісної харчової продукції та продовольчої сировини та їх експорт – це високий рівень ВВП, запорука процвітаючої та фінансово незалежної країни.

Постановка даного питання актуальна як для держави взагалі, так і для кожного окремого домогосподарства та людини як кінцевого споживача продукції агропромислового комплексу (АПК), особливо в умовах євроінтеграційних процесів, які вимагають перегляду нормативно-законодавчої бази та системи стандартизації в цілому з метою імплементації передових європейських практик у вітчизняні реалії. Наша держава володіє всіма необхідними ресурсами задля забезпечення високого рівня конкурентоспроможності серед країн-виробників сільськогосподарської продукції. Але, у відповідності, до «Стратегії сталого розвитку України до 2030 року» пріоритетними завданням визначено (1): підвищити вдвічі продуктивність людської праці у сільському господарстві (до 15 тис. дол. США на рік у розрахунку на одного зайнятого в аграрному секторі); підвищити вдвічі доходи

дрібних виробників аграрної продукції; наростити питому вагу продукції харчової промисловості та переробки сільськогосподарської сировини у експорті до 65%; забезпечити створення систем збалансованого виробництва продуктів харчування; збільшити інвестування в сільську інфраструктуру, сільськогосподарські дослідження, розвиток технологій і створення генетичних банків рослин і тварин.

Саме тому, за сучасних економічних та політичних умов, першочерговим завданням для України є підтримка та розвиток виробництва якісних та безпечних продуктів харчування з високим рівнем обробки, що відповідають міжнародним стандартам та ґрунтуються на принципах НАССР (англ. Hazard Analysis and Critical Control Points – аналіз ризиків і критичні контрольні точки).

За сучасних умов боротьби за здоров'я людства у всьому світі вимоги до якості та безпечності харчових продуктів підвищуються. Високі стандарти та їх дотримання забезпечують домінування продукції певних країн на міжнародному ринку продуктів харчування та відіграють першочергову роль у забезпеченні якісними та безпечними товарами, що відображають високий рівень життя населення. Тому питання якості та безпечності харчової продукції, як основного фактору підвищення потенціалу країни та забезпечення здоров'я нації, є на сьогодні надзвичайно актуальним (2).

У відповідності до глобальних цілей сталого розвитку ООН першочерговим завданням є подолання бідності, наступним за значущістю – «подолання голоду, досягнення продовольчої безпеки, поліпшення харчування і сприяння сталому розвитку сільського господарства». В ньому вказані чіткі завдання, які направлені на підвищення продуктивності, доходності, раціональності, інвестуванні та захисту природних ресурсів (3).

Питання контролю якості продуктів харчування та захисту прав споживачів характеризується стрімкими законодавчими трансформаціями, що викликані становленням європейського вектору розвитку України. Керівництво країни впроваджує європейську модель контролю якості харчових продуктів в Україні. Для досягнення поставленої мети проводиться адаптація вітчизняного законодавства відповідно до європейських стандартів та робота з реорганізації контролюючих установ. Законодавчі зміни щодо питань підвищення якості та безпечності продуктів харчування та захисту прав споживачів, ґрунтуються на санітарних та фітосанітарних заходах, у відповідності до вимог Європейського Союзу.

Законодавча реформа, як невід'ємна складова даного процесу, має на меті гармонізацію законодавства України із законодавством ЄС у сфері безпечності та якості харчових продуктів, забезпечення високого рівня захисту здоров'я людей та інтересів споживачів, а також створення прозорих умов ведення господарської діяльності, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних харчових продуктів та зменшення їх ціни.

Список бібліографічних посилань:

1. Стратегії сталого розвитку України до 2030. Проект – 2017. URL: https://www.undp.org/content/dam/ukraine/docs/SDGreports/UNDP_Strategy_v06-optimized.pdf (дата звернення: 21. 12. 2019).

2. Жураковська Л. А. Забезпечення якості та безпечності сільськогосподарської продукції та продуктів харчування в Україні. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vsnau_2013_1_43

3. Цілі сталого розвитку 2016-2030. URL: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku> (дата звернення: 25. 02. 2019).

УДК 330. 342. 3/4

Олена Юрїївна ЛІНЬКОВА,

доцент кафедри менеджменту та оподаткування Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», кандидат економічних наук, доцент

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8971-6176>

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ІНТЕГРОВАНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ

Поширення інформаційних технологій призводить до зростання споживання нематеріальних благ. Становлення інформаційної економіки в Україні відбувається з точки зору системи продуктивних сил без тривалої зміни виробничих відносин. Основне завдання в умовах інтеграції економіки в світовий простір є розширення ринків збуту. У щорічному рейтингу конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму Україна посіла 85 місце із 141. Актуальне питання – поширення інтегрованих систем управління на вітчизняних підприємствах.

Питання розвитку економіки України за умов Європейської інтеграції досліджують вітчизняні та іноземні автори: Булеєв І. П., Берсуцький А. Я., Бриль І. В., Бойков В. І., Болтунов Г. І., Мансурова О. К., Жаворонкова Г. В., Жаворонков В. О., Соковніна Д. М., Мельник Л. Ю., Гоменюк М. О., Янковий О. Г., Меньков А. В., Острейковский В. А., Микитюк П. П., Порожня В. М., Харазов В. Г. (1-7). Але, на нашу думку, питання розвитку інтегрованих систем управління за умов інтеграції до ЄС залишаються недостатньо обґрунтованими.

Метою дослідження є аналіз перспектив щодо розширення ринків збуту за умов поширення інтегрованих систем управління.

Сучасний економічний розвиток характеризується активізацією міжнародних поглинань компаній, інтернаціоналізацією фінансових ринків, посиленням конкурентної боротьби за лідерство в глобальному масштабі, розширенням сфери послуг, прискорення науково-технічного розвитку, зростанням якості товарів, ускладненням зв'язків між бізнесом і споживанням, підвищенням ролі нецінових форм конкуренції.

За умов інтеграції економіки України до ЄС відбувається зміна витрат на якість з фізичної праці на інтелектуальну, що призводить до вирішальної ролі людини в конкурентоспроможності діяльності.

Поширення використання міжнародних стандартів якості було основною причиною формування інтегрованої системи менеджменту в бізнес-організаціях. Поєднання основних складових управління (персонал, фінанси, якість, екологія) дозволяє отримати максимальний синергетичний ефект в галузі: стратегії, місії, відповідальності, політиці, проектуванні, мотивації, контролі. Інтегрована система менеджменту (ІСМ) – це система побудована на основі відповідності вимогам двох або більше міжнародних стандартів на системи